

Το κύμα και το χαλίκι της ακρογιαλιάς

Το χαλίκι προς το κύμα :

Σε ζηλεύω που γυρίζεις κι όλο το ντουινιά γνωρίζεις!
Σε ζηλεύω που κυλάς κι όλες τις στεριές φιλάς
Ως και τούτη τη φτώχεια και αυτές στη ξενιτιά!

Κοίτα μόνον μην ξεχάσεις, πως δεν θα βρεις πουθενά,
Τόσο ωραία ακρογιαλία όπως στα Ελληνικά νησιά,
Π' απ' την Άνοιξη γιομίζουν μ' όμορφα μενεξεδάκια
Και τις νύχτες ζευγαράκια μ' αγκαλίτσες και φιλιά!

Και το κύμα του απαντά :

Μην ακούς ότι σου λένε .Είν' η ξενιτιά σκληρή !
Έχει ομορφιές κι εκείνη , μα δουλειά θέλει πολλή!
Τι κι αν σου γεμίζει η έρμη, με παράδες το πουγκί ;
Τη ψυχούλα σου σπαράζει κι η καρδούλα σου πονεί!

Γι' αυτό νά 'σαι ευτυχισμένο στ' ακρογιαλιά σου που είσαι
Και να μην ακούς τι λένε. Κάθισε εκεί και ζήσε!
Μον' με πείσμα στη δουλειά, απ' απλό χαλίκι που 'σαι.
Διαμαντόπετρα θα γίνεις σου το λέω καθαρά!
Στου Μολύβου τα νερά!

Θ.Σ.Μεσσηνέζης 01/12/18